

Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten
Derde kamer

Openbare zitting van 8 mei 2018

Dossiernummer TB-0184-2017

In de zaak van: mr. X,
advocaat te ...

spreekt de Nederlandstalige tuchtraad voor advocaten de volgende beslissing uit:

DE PROCEDURE

1. Met een aangetekend schrijven, gedateerd op 7 mei 2017 (kennelijk per vergissing gedateerd op 7 mei 2015), verzonden op 8 mei 2017, heeft mr. X aan de tuchtraad van beroep een verzoekschrift tot hoger beroep overgemaakt.

Dit hoger beroep is gericht tegen de beslissing van de tuchtraad voor advocaten van de Nederlandstalige ordes van het rechtsgebied van het hof van beroep te Brussel, 2de kamer, van 25 april 2017, waarbij voor de ten laste gelegde feiten en handelingen een tuchtsanctie van schraping werd uitgesproken (SBT140 en SBT151).

2. Het *petitum* van dit verzoekschrift in hoger beroep luidt:

“Huidig beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren:

Vooraleer recht te doen de stafhouder te verplichten zijn wettelijke verplichting op grond van art. 446 lid 2 Ger. W. na te komen om voor verzoekster een advocaat aan te stellen zodat haar rechten van verdediging worden gevrijvaard.

De beslissing d.d. 25 april 2017 nietig te verklaren, minstens het onderzoek en de tuchtvorderingen nietig te verklaren en/of minstens onontvankelijk.

Ondergeschikt, alvorens recht te doen ten gronde en rekening houdend met art. 875bis Ger. W., eerste een zitting te organiseren waarop de ontvankelijkheid en nietigheid van de tuchtvordering kan worden bepleit en indien de tuchtvordering ontvankelijk zou worden bevonden een onafhankelijk onderzoeker aan te stellen met als opdracht de

tenlasteleggingen met in achtname van het tuchtrechtelijk verleden in toepassing van het principe “ne bis in idem” te onderzoeken en hem te bevelen zijn beslag binnen de 3 maanden neer te leggen waarna het Hof de partijen toe laat te concluderen over zijn bevinden en deze te bepleiten.

De beslissing uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.

De eventuele kosten van het geding ten laste te leggen van gedaagde in beroep.”

3. De zaak werd ingeleid op de terechtzitting van de tuchtraad van beroep op 14 november 2017. Op deze terechtzitting werd de zaak uitgesteld, op verzoek van mr. X, naar de terechtzitting van 16 januari 2018 en op deze laatste terechtzitting werd de zaak nogmaals uitgesteld, opnieuw op verzoek van mr. X, naar de terechtzitting van 17 april 2018.

Op deze terechtzitting werd de zaak behandeld en in beraad genomen.

4. Overeenkomstig art. 457 Ger. W. werd voor de rechtspleging de Nederlandse taal gebruikt.

5. De bestreden beslissing werd regelmatig op 25 april 2017 ter kennis gebracht van alle betrokkenen.

Het gemotiveerde hoger beroep van mr. X werd ingesteld op 8 mei 2018. Het is tijdig ingesteld. Het hoger beroep is ontvankelijk.

6. Op de terechtzitting van 17 april 2018 legde mr. X een conclusie neer.

Het *petitum* van deze conclusie luidt als volgt:

“De zaak uit te stellen sine die of naar de rol te verzenden om de tuchtraad van beroep de stafhouder te bevelen een advocaat aan te stellen voor mr. X.”

De tuchtraad van beroep is evenwel niet bevoegd om aan de stafhouder het bevel op te leggen om voor een advocaat, die het voorwerp van een tuchtvervolging uitmaakt, een raadsman toe te voegen. De tuchtraad van beroep verwerpt dit verzoek.

Bovendien werd de zaak, op verzoek van mr. X, en om haar toe te laten haar verdediging voor te bereiden, op de zittingen van 14 november 2017 en 16 januari 2018 uitgesteld.

Mr. X had dus de ruimschoots de gelegenheid om een raadsman aan te stellen.

Bovendien blijkt uit de processen verbaal van de terechtzittingen van de tuchtraad in eerste aanleg het volgende:

Op de terechtzitting van 21 juni 2016 was mr. X persoonlijk aanwezig: *“Mr. X vraagt de zaak onbepaald uit te stellen omdat zij haar advocaat, mr. V niet meer kan bereiken en omdat zij hoger beroep heeft ingesteld tegen de beslissing van de stafhouder waarbij deze weigert een advocaat aan te stellen.”*

Op de terechtzitting van 6 september 2016, datum waarnaar de zaak was uitgesteld, was mr. X persoonlijk aanwezig. *“Mr. X legt besluiten en stukken neer en vraagt om verzending naar de rol.”* De zaak werd uitgesteld naar de terechtzitting van 25 oktober 2016.

Op de terechtzitting van 25 oktober 2016 was mr. X niet persoonlijk aanwezig *“maar wordt vertegenwoordigd door mr. L loco mr. Y. (. . .) Mr. L bevestigt het verzoek van mr. Y gedaan bij mail van 21 november 2016 om een eenmalig uitstel te verlenen daar hij ziek is en de zaak zelf wenst te behandelen.”* De tuchtraad stelde de zaak uit naar de terechtzitting van 6 december 2016. Het zittingsblad vermeldt dan: *“Om 16.24 uur meldt mr. X zich persoonlijk aan. De zetel komt opnieuw samen. De voorzitter deelt mr. X mee dat de zaken werden uitgesteld naar 6 december 2016 om 16 uur in aanwezigheid van de advocaat die haar vertegenwoordigde. Mr. X vraagt dat de zaak “sine die” zou worden uitgesteld “daar haar advocaat niet bekam is om haar te verdedigen en zij zelf het verweer dient te schrijven hetgeen zij thans niet kan daar zij ziek is.”*

Op de terechtzitting van 6 december 2016 was mr. X persoonlijk aanwezig. Zij werd bijgestaan door mr. Y. De zaak werd op verzoek van mr. Y uitgesteld naar de terechtzitting van 7 februari 2017.

Op de terechtzitting van 7 februari 2017 was mr. X persoonlijk aanwezig. Zij werd niet bijgestaan door mr. Y. *“Mr. X bevestigt dat zij niet wenst dat mr. Y haar vandaag bijstaat.”* Mr. X nam zelf haar verdediging waar. *“Mr. X legt besluiten neer en stukken genummerd van 1 tot 13.”* De zaak werd in beraad genomen en op de zitting van 25 april 2017 werd de beslissing, voorwerp van huidige procedure, uitgesproken.

Uit dit overzicht blijkt klaar en duidelijk dat de vraag van mr. X om de zaak onbepaald uit te stellen en de stafhouder te bevelen om voor haar een raadsman aan te stellen thans iedere redelijke grond mist.

DE REGELMATIGHEID VAN HET ONDERZOEK

7. Door de stafhouder werd mr. O als onderzoeker aangesteld o.m. i.v.m. de feiten, hierboven vermeld sub 3.2.1., 3.2.2 en 3.2.3 (Dossier stafhouder SBT 140, stuk 4).

In haar conclusie, neergelegd op de zitting van de tuchtraad van beroep d.d. 17 april 2018, verwijt mr. X mr. O dat diens onderzoek gebaseerd is op valse stukken, dat hij niet met al haar bewijzen rekening heeft willen houden, en hij niet met kennis van zaken spreekt.

Uit het dossier, dat aan de tuchtraad van beroep werd voorgelegd, blijkt dat mr. O de hem toevertrouwde opdracht nauwgezet heeft uitgevoerd. Hij heeft alle tenlasteleggingen minutieus onderzocht. Hij heeft mr. X alle gelegenheid geboden om haar standpunt uiteen te zetten.

Het verwijt dat mr. X aan deze onderzoeker richt is niet bewezen.

8. M.b.t. de tenlasteleggingen 4, 5 en 6 (zie verder) stelt de tuchtraad van beroep vast dat de stafhouder met een brief van 16 februari 2016 mr. C, gewezen stafhouder van de orde van advocaten bij de balie te ... als onderzoeker aanstelde. Op 25 maart 2016 heeft zij diens opdracht uitgebreid (dossier stafhouder A. Algemeen, stukken A2 en A3).

Op 30 augustus 2016 stelde stafhouder C een proces-verbaal van de onderzoekswerkzaamheden op.

Hij vat het resultaat van zijn onderzoek als volgt samen:

“- Ik ben er niet in geslaagd mr. X te verhoren over de tenlasteleggingen die het voorwerp uitmaken van het tuchtonderzoek.

- Ik heb wel meerdere vrij lange telefonische gesprekken met haar gehad, waarin ik telkens heb aangedrongen dat zij zich zou aanbieden voor een verhoor. Voor wat betreft data's en uren heb ik mij soepel opgesteld en rekening gehouden met haar beschikbaarheden.

- De twee geplande verhoren konden niet doorgaan omdat mr. X respectievelijk eerst een raadsman wenste te raadplegen en omdat zij vervolgens het tuchtverhoor wenste te laten plaatsvinden nadat het resultaat van een andere tuchtprocedure zou gekend zijn” (dossier stafhouder A. Algemeen, stuk A5).

In die omstandigheden is het niet ernstig dat mr. X in haar conclusie voor de tuchtraad van beroep d.d. 17 april 2018 schijft: *“Ook mr. C pleegde valsheid in geschriften, want mr. X weigerde niet naar het verhoor te komen. Mr. X wilde het verhoor uitstellen tot dat de nieuwe stafhouder zijn mandaat had opgenomen.”*

Dit verwijt is volstrekt onterecht. Het is immers niet de advocaat die het voorwerp van het tuchtrechtelijk onderzoek uitmaakt die bepaalt of het onderzoek doorgang kan vinden, maar het is de onderzoeker die vaststelt wat er moet gebeuren.

DE GEGRONDHEID VAN HET HOGER BEROEP

9. De tuchtraad oordeelde dat alle feiten, ten laste gelegd van mr. X, bewezen waren.

De tuchtraad van beroep verwijst naar de oordeelkundige, omstandige en pertinente overwegingen die de tuchtraad in eerste aanleg maakte, treedt deze volledig bij en houdt deze hier integraal voor hernomen, behalve wat de tenlastelegging 2 betreft, dat na onderzoek in hoger beroep, onvoldoende bewezen blijkt.

10. **Het incident met mr. T (tenlastelegging 1)** - Op 26 september 2014 meldde mr. B, stafhouder van de orde van advocaten bij de balie te ... aan de stafhouder van de orde van ... een incident waarvan hijzelf getuige was geweest op dezelfde dag in de kledkamer van de advocaten.

Het betrof een incident tussen mr. X en mr. T. Het incident vond zijn oorsprong in een opvolgingskwestie.

Stafhouder B achtte de uitlatingen van *beide advocaten* en de toon waarop zij werden geuit onaanvaardbaar voor de leden van het beroep, en de advocatuur onwaardig (Dossier stafhouder SBT 140, stuk 2.2).

Uit de verklaringen die beide advocaten hebben afgelegd aan mr. S, onderzoeker, aangeduid door stafhouder B, blijkt dat zij zich beiden op een brutale manier in woord en houding tegenover elkaar hebben opgesteld (Dossier stafhouder SBT 140, stuk 2.9).

Het past niet dat een advocaat zich tegenover een ander advocaat agressief gedraagt.

Dit feit blijft bewezen in hoger beroep.

11. **Het onregelmatig ingeven van punten – Het onrechtmatig aanvragen van subsidies voor niet uitgevoerde opdrachten (tenlastelegging 2)** - Op 8 oktober 2014 vond op het bureau voor juridische bijstand een vergadering plaats met mr. X. Hiervan werd proces-verbaal opgesteld. In twaalf concreet opgesomde dossiers van mr. X werd vastgesteld dat er een herleiding van punten zou moeten gebeuren omdat er tweede en derde consultaties in het centrum A werden aangerekend die volgens het logboek van het centrum niet hadden plaats gevonden (dossier stafhouder SBT 140, stuk 2/7.1).

Mr. X diende ten laatste op 16 oktober 2014 uitleg te verschaffen.

Op 24 oktober 2014 schreef het bureau voor juridische bijstand aan mr. X: *“Op zondag 12 oktober 2014, te 16.24 u., werd door u in een cover mail gesteld dat de logboeken van de gesloten centra niet betrouwbaar zijn; geen andere commentaren op de herleidingen in de 12 overgemaakte dossiers werden gegeven. De orde van ... blijft op haar standpunt.”* (Dossier stafhouder SBT 140, stuk 2/7.2).

In deze brief werden nog twee andere dossiers vermeld waarin onduidelijkheden aan het licht gekomen waren.

Mr. X heeft over de verschillende dossiers uitleg verschaft aan mr. O, onderzoeker, aangesteld door de stafhouder.

Mr. O heeft alle 14 dossiers, waarin betwisting gerezen was, nauwkeurig geanalyseerd en de documenten, waar deze bijgebracht werden door mr. X om haar standpunt, en namelijk dat zij de betwiste prestaties wel degelijk had geleverd, onderzocht.

Uit dit onderzoek blijkt niet met zekerheid dat mr. X in al deze dossiers geen prestaties (tweede en derde consultaties) zou hebben verricht. Evenmin is er absolute duidelijkheid over de vraag of zij voor deze prestaties al dan niet recht had op punten.

In dit verband moet worden opgemerkt dat het proces-verbaal van 8 oktober 2014 vermeldt dat de controle gebeurt in het kader van de voorbereiding van de kruiscontroles door de OVB (dossier stafhouder SBT 140, stuk 2/7.1). Alle juridische bureaus voor juridische bijstand van alle balies voeren een dergelijke controle uit, voorafgaand aan de kruiscontroles. Het is daarbij geenszins uitzonderlijk dat onnauwkeurigheden of onjuistheden worden vastgesteld.

De handelwijze van mr. X is dus niet als uitzonderlijk te omschrijven en de tuchtraad van beroep oordeelt dan ook dat de mogelijke fouten, begaan door mr. X, hetzij in de registratie van de door haar verrichte werkzaamheden, hetzij in het aanrekenen van punten hiervoor, geen deontologische inbreuk uitmaken.

De tuchtraad van beroep spreekt mr. X vrij van deze betichting wegens onvoldoende bewezen.

12. **Het incident met mr. K (tenlastelegging 3)** - Bij arrest van het hof van beroep te ..., 13de kamer, zetelend in correctionele zaken, d.d. 21 februari 2018 werd mr. X (ook in hoger beroep) schuldig verklaard aan de tenlastelegging om op 4 november 2014 aan mr. K opzettelijk

verwondingen of slagen te hebben toegebracht (stuk door de stafhouder bij het dossier gevoegd bij brief van 6 april van 2018). Deze uitspraak geldt *erga omnes*.

Er is geen grond om te twifelen aan de waarachtigheid van deze tenlastelegging. Ook dit feit blijft bewezen.

13. ***Gebrek aan respect en hoffelijkheid door een advocaat verschuldigd aan de rechterlijke macht (tenlastelegging 4)*** - Op 23 oktober 2015 schreef de heer D, procureur-generaal bij het hof van beroep te ..., aan mr. X:

“Ik verwijs naar uw klacht van 18 september jl. die u bij mijn ambt indiende tegen tientallen bij name genoemde en eventueel later nog te benoemen personen en dit uit hoofde van mogelijke feiten van belaging, pesterijen en broodroof.

Met dit schrijven wil ik u meedelen dat mijn ambt uw klacht zonder gevolg klasseerde wat de personen met voorrecht van rechtsmacht betreft en dat de Procureur des Konings van ... uw klacht zonder gevolg klasseerde wat andere personen betreft, aangezien de feiten geen misdrijf uitmaken.”

Uit het dossier, dat aan de tuchtraad van beroep werd voorgelegd, blijkt dat mr. X “*strafklacht wegens belaging*” neerlegde in handen van de Eerste Voorzitter van het Hof van Cassatie (1 september 2015, 15 november 2015 en 24 november 2015), van het secretariaat van het college van procureurs generaal (15 november 2015) en van de voorzitter van de tuchtraad van beroep voor advocaten.

De klacht d.d. 1 september 2015 was gericht tegen tientallen personen, zowel magistraten en advocaten, in de meest diverse functies en hoedanigheden. De klachten d.d. 15 november 2015 en 24 november 2015 betroffen procureur-generaal D.

Op 15 januari 2016 schreef mr. X aan procureur-generaal D: “*Bij middel van dit schrijven laat ik u weten dat ik mijn klacht en vraag tot instelling van de strafvordering op grond van art. 442 bis S.W. tegen u wegens belaging, pesterijen en broodroof zal bijkomend uitbreiden. . .*” (dossier stafhouder, B. Stukken, stukken 1.1., 1.2., 1.3., 1.4 en 1.5).

Art. 152 Codex advocaten (voorheen art. III. 4.1.1) bepaalt:

“§ 1. Een advocaat die in zijn hoedanigheid van advocaat een rechtsvordering wil inleiden, een strafklacht wil indienen of gerechtelijk bewarende maatregelen wil nemen tegen een magistraat, een notaris of een gerechtsdeurwaarder meldt dat op voorhand aan zijn stafhouder, behoudens hoogdringendheid. De advocaat voegt daarbij het ontwerp van de inleidende akte of de klacht. De advocaat mag de bovenstaande procedures niet inleiden voor het verstrijken van één maand na de melding aan de stafhouder.”

Mr. X schond deze bepaling: zij heeft de stafhouder niet vooraf ingelicht.

Bovendien leert een eenvoudige lezing van de door mr. X neergelegde klachten dat deze blijk geeft van een absoluut gebrek aan enige eerbied die zij overeenkomstig de advocateneed (art. 429 lid 2 Ger. W.) aan het gerecht verschuldigd is.

Als advocaat is mr. X ook de vertegenwoordiger van de instelling van de advocatuur (J. Stevens, *Advocatuur. Regels & Deontologie*, Mechelen, Wolters – Kluwer, 2015, p. 1105, nr. 1373).

De wijze waarop zij zich tegenover de magistratuur gedraagt is beledigend en derhalve onaanvaardbaar. Door haar houding werpt zij ook een smet op de advocatuur.

Advocaten dienen met elkaar om te gaan op een zakelijke, professionele en zelfs welwillende wijze (J. Stevens, *o.c.* p. 1078, nr. 1348).

Mr. X doet dit niet.

De bewoordingen die zij heeft gebruikt in haar berichten aan mr. I, voorzitter van het bureau voor juridische bijstand, en o.m.:

- bericht van 16 januari 2016:

-(. . .) u bent niet bevoegd om zelf uitgevonden straffen op te leggen.”

- “Zoals ik u reeds telefonisch meedeelde beroept de stafhouder zich op door haar gepleegde strafbare feiten. Bent u zeker dat u hierin betrokken wil raken?”

- bericht van 1 februari 2016:

“ik schreef u een e-mailbericht waarin ik uw toegevoegde waarde uitlegde, omdat u ze niet kent. Indien u uw functie niet begrijpt, geef dan uw ontslag.

De stafhouder zal u enkel in haar spel mee te sleuren.

(. . .) De oplossing is simpel, maar zowel u als de stafhouder geeft de voorkeur aan de strafrechtelijke weg en dus zal dit ook zo gebeuren, omdat jullie gedrag bestraft behoort te worden.”

zijn in strijd met deze door alle advocaten in acht te nemen houding.

Het gedrag van mr. X is enkel als absoluut onconfraterneel te omschrijven.

14. *Het registreren van gesprekken (tenlastelegging 6)* - Op 29 januari 2016 richtte de procureur-generaal bij het hof van beroep te ... een schrijven aan de stafhouder met de volgende inhoud: *“In toepassing van art. 458 § 1 Ger. W. wenst mijn ambt met deze briefaangifte te doen van een mogelijke overtreding op art. III.5.3.1. van de Codex Deontologie voor advocaten door X, advocaat bij de Orde van ...*

Zoals u weet is op de zitting van de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten van 17 november 2015 gebleken dat de betrokken advocaat gesprekken geregistreerd heeft en dit zowel van:

- een zitting van de raadkamer van 8 juli 2014

- haar verhoor door de advocaat-onderzoeker in het kader van een tuchtzaak

- een telefoongesprek met een klant

- een telefoongesprek met een griffier

- een gesprek met een dame van de vestiaire van de advocaten.

Deze feiten lijken mij niet alleen een strafrechtelijke inbreuk uit te maken, maar tevens ook in strijd te zijn met de kiesheid die aan het beroep van advocaat ter grondslag ligt, zoals bepaalt in art. I.1. van de Codex Deontologie.

Als bijlage bezorg ik u daartoe een eensluidend verklaarde kopie van het zittingsblad, samen met een kopie van de briefwisseling daaromtrent met de voorzitter van de tuchtraad” (Dossier stafhouder. B. Stukken, stuk 2.1).

Aan dit schrijven waren de stukken gevoegd waarnaar in de brief van de procureur-generaal wordt verwezen.

Art. 160 Codex advocaten (voorheen art. III.5.3.1) bepaalt:

“Een advocaat mag rechtstreeks noch onrechtstreeks gesprekken, vergaderingen of zittingen (laten) registreren op geluids- of beeld dragers, zonder voorafgaande kennisgeving.”

Mr. X schond onbetwistbaar deze bepaling.

15. **Het pleiten in toga voor de eigen moeder (tenlastelegging 6)** - Het vonnis d.d. 4 mei 2016 van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg ..., .. kamer, zetelend in burgerlijke zaken vermeldt:

“Mevrouw M, wonende te ..., verweerster, eiseres op tegeneis, aanwezig in persoon, voor wie ook optreedt mr. X, advocaat met kantoor te ..., pleitend in toga voor haar moeder” (dossier staphouder B. Stukken, stuk 3.3).

Art. 2 Codex voor advocaten (voorheen art. I.2.1.2) bepaalt: *“De advocaat behandelt geen zaken van of tegen naaste familieleden of treedt niet op voor personen die met hem samenwonen of nauw verbonden zijn met die samenwonenden.”*

Mr. X overtrad deze bepaling.

Op de terechtzitting van 17 april 2018 beweerde mr. X dat de staphouder haar toegelaten had om de belangen van haar moeder te behartigen, maar zij bewijst deze bewering niet. Overigens, zelfs indien de staphouder mr. X zou toegelaten hebben om haar moeder bij te staan, kan deze toelating nooit inhouden dat zij voor haar moeder mocht pleiten, laat staan in toga.

Deze betichting is bewezen.

16. **Samengevat** - Alle feiten, ten laste gelegd van mr. X, blijven, na hernieuwd onderzoek door de tuchtraad van beroep, bewezen behalve de tenlastelegging 2.

DE SANCTIE

17. De tuchtraad in eerste aanleg sprak de sanctie van schrapping uit.

Mr. X heeft tuchtrechtelijke antecedenten:

- bij beslissing van 9 juni 2015 bevestigde de tuchtraad van beroep een beslissing van de tuchtraad in eerste aanleg van 24 februari 2015 waarbij mr. X werd berispt;

- bij beslissing van februari 2016 bevestigde de tuchtraad van beroep een beslissing van de tuchtraad in eerste aanleg van 2 juni 2015 (behalve wat de kosten betreft) waarbij mr. X werd veroordeeld tot een schorsing van drie maanden, met uitstel van twee maanden gedurende een termijn van één jaar;

Deze sancties hadden mr. X er toe moeten bewegen te remediëren aan haar houding, en te streven naar een correcte uitoefening van het beroep van advocaat, met inachtneming van de deontologische regels, maar blijkbaar kenden deze sancties geen gunstig gevolg.

Mr. X blijft zich, zeker als advocaat, op een absoluut onaanvaardbare wijze gedragen.

Tegenover personen die zij op haar weg ontmoet en die haar onwelgevallig zijn, gedraagt zij zich onbetamelijk, onbeheerst, ongepast en onrespectvol. In haar houding in het algemeen en in haar taalgebruik in het bijzonder is mr. X soms ongemeen agressief, brutaal en beledigend, en dit zowel tegenover haar confraters, de overheden van de orde, de tuchtorganen, het openbaar ministerie, de hoven en rechtbanken en derden.

Daarbij gebruikt zij een onzinnige argumenten en verwijten die manifest op niets gebaseerd zijn. Zij heeft geen last van eigenkennis en schuldinzicht.

Mr. X gedraagt zich bijgevolg onwaardig. Zij brengt door haar optreden ernstig nadeel toe aan de naam en de reputatie van de advocatuur. Zij schendt het vertrouwen dat in de advocatuur gesteld moet kunnen worden en zij tast de geloofwaardigheid van de advocatuur aan.

Gelet op haar tuchtrechtelijk verleden en gelet op de aard en de ernst van de feiten die in hoofde van mr. X bewezen zijn, bevestigt de tuchtraad van beroep de sanctie van schrapping die in de bestreden beslissing door de tuchtraad was opgelegd. Het feit dat de tuchtraad van beroep mr. X vrijspreekt van de tenlastelegging 2 verhindert niet dat deze sanctie opgelegd moeten blijven.

Voor zoveel als nodig verwijst de tuchtraad van beroep naar de oordeelkundige en pertinente overwegingen die door de tuchtraad in eerste aanleg werden gemaakt nopens de op te leggen sanctie. De tuchtraad van beroep maakt deze overwegingen tot de zijne.

OM DEZE REDENEN,

DE TUCHTRAAD VAN BEROEP,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en ten dele gegrond;

Spreekt mr. X vrij van de tenlastelegging 2;

Bevestigt voor het overige de beslissing van de tuchtraad voor advocaten van de Nederlandstalige ordes van het rechtsgebied van het hof van beroep te Brussel, 2de kamer, d.d. 25 april 2017, waarbij een tuchtsanctie van schrapping werd uitgesproken (SBT140 en SBT151).

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslagging:

De heer Johan Boon, voorzitter, en de assessoren mr. Inge Derde, mr. Paul Engelen, mr. Kris Van den Berghen en mr. Rik Wilmots.

De assessoren hebben deze beslissing allen ondertekend voor de uitspraak.

I. Derde

P. Engelen

K. Van den Berghen

R. Wilmots

Waren aanwezig bij de uitspraak:

De heer Johan Boon, voorzitter,
en mr. Ludo Kools, secretaris,

L. Kools

J. Boon